

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **POHOTOVOŠŤ, s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti povinnej **H. G.**, bývajúcej v M., za účasti vedľajšieho účastníka na strane povinného **Združenia na ochranu finančného spotrebiteľa OFS**, so sídlom v Nitre, Petzwalova 12, IČO: 42 205 735, o vymoženie **608,80 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp.zn. 12 Er 620/2009, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 18. októbra 2012 sp.zn. 8 CoE 145/2012, 8 CoE 146/2012, takto

r o z h o d o l :

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e**.

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a**.

Dovolanie **o d m i e t a**.

Povinnému a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Humenné uznesením zo 7. februára 2012 č.k. 12 Er 620/2009-41 vyhlásil exekúciu vedenú na základe rozhodcovského rozsudku bližšie označeného v odôvodnení jeho uznesenia za neprípustnú podľa § 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (Exekučný poriadok), zastavil ju a rozhodnutie o trovách exekúcie si vyhradil na samostatné rozhodnutie. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a smernicu Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. V odôvodnení rozhodnutia týkajúceho sa zastavenia exekúcie súd uviedol, že

v danom prípade bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorú treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu. Mal za to, že medzi účastníkmi dojednaná rozhodcovská doložka, ktorá je súčasťou formulárovej zmluvy, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, nakoľko mu znemožňuje zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu. Podľa názoru súdu dojednanie rozhodcovskej doložky a následné konanie pred rozhodcovským súdom viedli k tomu, že spotrebiteľovi bola odopretá jeho zákonná ochrana. Rozhodcovská doložka dojednaná v spotrebiteľskej zmluve ako neprijateľná zmluvná podmienka, nie je pre spotrebiteľa z dôvodu jej rozporu so zákonom záväzná, preto súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. Následne okresný súd uznesením zo 4. mája 2012 č.k. 12 Er 620/2009-66 nepriznal súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie a uložil oprávnenej povinnosť nahradiť právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka trovy právneho zastúpenia vo výške 33,05 eur do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Uvedené uznesenia napadla oprávnená odvolaním.

Krajský súd v Prešove uznesením z 18. októbra 2012 sp.zn. 8 CoE 145/2012, 8 CoE 146/2012 návrh oprávnenej na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. zamietol a napadnuté uznesenia súdu prvého stupňa potvrdil. Vyslovil, že oprávnená nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania a povinnej, vedľajšiemu účastníkovi na strane povinnej a súdnemu exekútorovi ich náhradu nepriznal. Odvolací súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa, keď v plnom rozsahu poukázal na náležité a presvedčivé odôvodnenie jeho rozhodnutia. Zdôraznil, že v zmysle Občianskeho zákonníka sú neprijateľné zmluvné podmienky spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa absolútne neplatné. Aj podľa názoru odvolacieho súdu bola v preskúmvanej veci uzatvorená spotrebiteľská zmluva obsahujúca neprijateľnú (neplatnú) podmienku. Neplatná rozhodcovská doložka nemohla založiť oprávnenie rozhodcovského súdu vydať rozhodcovský rozsudok, ktorý preto nie je spôsobilým exekučným titulom. Návrhu na prerušenie konania (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) nevyhovelo s odôvodnením, že je neopodstatnený, a to s poukazom na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 24. februára 2011 č.k. IV. ÚS 55/11-19.

Proti výroku uvedeného uznesenia odvolacieho súdu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. podala oprávnená odvolanie. To isté uznesenie odvolacieho súdu v časti, ktorým potvrdil uznesenie okresného súdu zo 7. februára

2012, č.k. 12 Er/620/2009-41, napadla oprávnená dovolaním (dovolanie zo 17. apríla 2013 doplnené podaním zo 16. júla 2013 označeným ako: „Doplnenie dovolania o právnu argumentáciu – porušenie práva EÚ a interpretácia práva EÚ Súdny dvorom EÚ“), v ktorom uviedla, že súdy: 1. rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O.s.p.), 2. konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), 3. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.), 4. oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), 5. sa v konaní dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), 6. napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Žiadala uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp.zn. 3 ECdo 105/2014, 3 CoE 61/2014, 3 ECdo 235/2014, 3 CoE 142/2014, 3 ECdo 195/2014, 3 CoE 116/2014, 3 ECdo 188/2013, 3 CoE 82/2013, 3 ECdo 228/2013, 3 CoE 80/2013, 3 ECdo 238/2013, 3 CoE 109/2013, 3 ECdo 173/2013, 3 CoE 39/2013, 3 ECdo 167/2013, 4 Cdo 34/2013, 2 ECdo 148/2013, 4 Cdo 56/2013, 5 ECdo 210/2013, 5 CoE 64/2013, 6 ECdo 210/2013, 6 CoE 85/2013, 7 ECdo 30/2013, 7 ECdo 266/2014, 8 ECdo 205/2014, 8 ECdo 179/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 a § 142 ods. 1 a § 146 ods. 2 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n í e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 2. júla 2015

JUDr. H. Haukvitzová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová